

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 25 kwietnia 2013 r.

DOLiS/DEC-484/13/26003,26006

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 267), art. 12 pkt 2 i art. 22 w związku z art. 23 ust. 1, art. 32 ust. 1 pkt 8 i ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani K. P., zam. w S. przy ul. [...], na przetwarzanie jej danych osobowych przez T. S. A., z siedzibą w W. przy ul. [...],

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w dniu [...] stycznia 2013 r. wpłynęła skarga Pani K. P., zam. w S. przy ul. [...], zwanej dalej Skarżącą, na przetwarzanie jej danych osobowych przez T. S. A., z siedzibą w W. przy ul. [...], zwaną dalej Spółką.

W treści skargi Skarżąca wskazała, że jej dane osobowe przetwarzane są przez Spółkę w celach marketingowych, pomimo złożenia przez nią w tym zakresie sprzeciwu. Skarżąca uzasadniając swój wniosek wskazała, iż cyt.: „[od] długiego czasu, co kilkanaście dni, nękana jestem telefonami w celach marketingowych przez pracowników T. S. A. Pomimo wielokrotnego sprzeciwu i oświadczenia przeze mnie podczas każdej z rozmów telefonicznych że nie wyrażam zgody na takie telefony T. S. A. w celach marketingowych, firma ta nic sobie z tego nie robi. W dniu [...]10.2012 r. wysłałam do operatora drogą mailową skargę, na którą otrzymałam w dniu [...]10.2012 odpowiedź z przeprosinami. W ślad za tym w dniu [...]11.2012 r. wysłałam listem poleconym za potw. odbioru [kopia zwrotnego potwierdzenia odbioru korespondencji w aktach sprawy] oświadczenie dot. przetwarzania danych osobowych do T. SA. Zostało ono odebrane w dniu [...]11.2012 r. przez pracownika T. SA – A. M.. Niestety firma nadal przetwarza moje dane osobowe do celów bezpośredniego marketingu usług operatora. W dniu [...]01.2013 r. odebrałam kolejny telefon w tej sprawie i po raz kolejny napisałam do T. S. A.. Nie interesuje mnie telefoniczny sposób zapoznawania

się z ofertą w/w firmy ani zawierania jakichkolwiek umów przez telefon, a ciągłe nękanie telefonami w tej kwestii jest rażącym naruszeniem moich praw”.

Wobec powyższego wniosła ona o zobligowanie Spółki do respektowania złożonego przez nią sprzeciwu wobec przetwarzania jej danych osobowych w celach marketingowych.

W związku z powyższym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wszczął postępowanie, w toku którego ustalił następujące okoliczności w sprawie.

Skarżącą i Spółkę łączy umowa z dnia [...] kwietnia 2007 r. o świadczenie usług telekomunikacyjnych w tym usługi powszechnej.

Skarżąca, pismem z dnia [...] października 2012 r., zwróciła się do Spółki z następującym żądaniem, cyt.: „[w] związku z notorycznym nękanieniem mnie telefonami przez Państwa pracowników pomimo braku mojej zgody na kontakty w sprawie oferty, po raz kolejny proszę o zaprzestanie tego procederu. (...) Bardzo proszę, tym razem na piśmie, o zaprzestanie telefonów do mnie. Nie wyrażam zgody na przetwarzanie moich danych osobowych w celach marketingowych. W przeciwnym razie zmuszona będę zrezygnować z państwa usług. Jeżeli będę zainteresowana Państwa ofertą, to sprawdzę ją sobie w Internecie, a formalności załatwię w punkcie obsługi, a nie przez telefon”.

Odnosząc się do zarzutu Skarżącej, Spółka, w złożonych Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych wyjaśnieniach, wskazała, iż cyt.: „T. S. A. przetwarza dane osobowe Pani K. P. na podstawie art. 161 ustawy Prawo telekomunikacyjne (...) w związku z art. 23 ust. 1 i 3 ustawy o ochronie danych osobowych (...) w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych. Klientka zawarła z T. S. A. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w tym usługi powszechnej w dniu [...] kwietnia 2007 r. T. S. A. przetwarza dane osobowe Skarżącej w Zbiorze abonentów [...] w następującym zakresie: imienia i nazwiska, adresu zameldowania, adresu do korespondencji, adresu świadczenia usługi przez T. S. A., seria i numeru dowodu osobistego, Numer Identyfikacji Podatkowej, numeru telefonu, numeru telefonu kontaktowego, adres e-mail, identyfikator usługi. (...) Obecnie został wprowadzony sprzeciw wobec przetwarzania danych osobowych w celach marketingowych własnych usług i produktów T. S. A. w systemach teleinformatycznych, jednocześnie nakazano usunięcie danych Skarżącej ze wszystkich kampanii marketingowych T. S. A.”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Ustawa o ochronie danych osobowych określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą, przetwarzanie danych jest dopuszczalne wtedy, gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Stosownie do treści art. 23 ust. 4 ustawy, za prawnie usprawiedliwiony cel, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, uważa się w szczególności marketing bezpośredni własnych produktów lub usług administratora danych. Art. 32 ust. 1 ustawy

stanowi natomiast, iż każdej osobie przysługuje prawo do kontroli przetwarzania danych, które jej dotyczą, zawartych w zbiorach danych, a zwłaszcza prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania jej danych w przypadkach wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5, gdy administrator danych zamierza je przetwarzać w celach marketingowych lub wobec przekazywania jego danych osobowych innemu administratorowi danych (pkt 8). W myśl natomiast art. 32 ust. 3 ustawy, w razie wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 1 pkt 8, dalsze przetwarzanie kwestionowanych danych jest niedopuszczalne. Administrator danych może jednak pozostawić w zbiorze imię lub imiona i nazwisko osoby oraz numer PESEL lub adres wyłącznie w celu uniknięcia ponownego wykorzystania danych tej osoby w celach objętych sprzeciwem.

Analizując ww. przepisy ustawy podkreślić trzeba, iż uprawnienie administratora do przetwarzania danych osobowych w celach marketingowych wygasa z momentem złożenia przez osobę, której te dane dotyczą, sprzeciwu wobec takiemu przetwarzaniu danych. Z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wynika, że Skarżąca pismem z dnia [...] października 2012 r. złożyła sprzeciw wobec przetwarzaniu przez Spółkę jej danych osobowych w celach marketingowych. Wątpliwości organu ochrony danych osobowych budzi fakt, że pomimo złożonego przez Skarżącą sprzeciwu, skierowane zostały do niej przez Spółkę telefoniczne oferty marketingowe. Podkreślenia wymaga, iż przetwarzanie danych osobowych Skarżącej w celach marketingowych przez Spółkę, przy jednoczesnym sprzeciwie wobec takim działaniom, jest niedopuszczalne w świetle ustawy o ochronie danych osobowych. Spółka, jako administrator danych Skarżącej, jest bowiem zobowiązana mocą ustawy do respektowania prawa Skarżącej do prywatności i nieprzetwarzania jej danych osobowych w celach marketingowych, a w związku z tym do zaprzestania kierowania do niej wystąpień z ofertą marketingową.

Jednocześnie zaakcentować należy, iż aktualnie Spółka nie przetwarza danych osobowych Skarżącej w celach marketingowych. Tym samym aktualnie nie istnieje już stan naruszenia przepisów ustawy, zatem brak jest podstaw do sformułowania jakiegokolwiek nakazu, o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy. Wskazać bowiem należy, iż w sytuacji, gdy dochodzi do naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor zgodnie z art. 18 tej ustawy, w razie stwierdzenia tego naruszenia, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, poprzez wydanie określonych nakazów wymienionych w tym przepisie. Jednakże by było możliwe sformułowanie takiego nakazu stan naruszenia musi istnieć w dacie wydawania decyzji, co w niniejszej sprawie nie ma miejsca, gdyż Spółka nie przetwarza obecnie danych Skarżącej w celach marketingowych.

Warto jednakże wskazać, iż każdy, kto ma poczucie naruszenia jego dóbr osobistych, może – w stosunku do osoby według niej winnej naruszenia – wystąpić na drogę postępowania cywilnego w myśl przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.). Stosownie do treści art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.), niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach, dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego. Jeżeli więc skutek działań

Spółki doszło w ocenie Skarżącej do naruszenia jej dóbr osobistych, może ona dochodzić ich ochrony na gruncie przepisów Kodeksu cywilnego. Zgodnie z art. 24 § 1 Kodeksu cywilnego ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w Kodeksie cywilnym może ona również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Sądem właściwym w tym zakresie będzie sąd cywilny.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) i art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 267), strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.